

La realitat que ens ocupa: passar a l'acció implicar-se com individu

El proper dia 5 d'octubre a Ferreries es farà una trobada d'entitats sense ànim de lucre. Serà un espai per a tothom que estigui interessat en la participació ciutadana: associacions, plataformes i moviments socials. Esdevé l'oportunitat de conèixer-nos i re-conèixer-nos, intercanviar i poder mostrar qui som i quina feina desenvolupa cada entitat de l'illa. També, és un moment important per posar en valor el paper que tenen en la millora i transformació de la nostra societat.

Ara bé, la posada en valor de les entitats i de la seva feina va més enllà de la repercussió que tinguin els seus projectes. La participació ciutadana és una experiència que, de per si, forma a les persones en la consciència i pràctica d'uns valors fonamentals: la solidaritat, l'empatia, la justícia, la democràcia i la responsabilitat col·lectiva.

Formar part d'una entitat és entrar en un procés d'aprenentatge, comença per la reunió d'un col·lectiu de gent decidit a responsabilitzar-se d'una necessitat social, econòmica, mediambiental o cultural. És una iniciativa sorgida del convenciment de què es té alguna cosa a dir, quelcom que aportar per canviar i millorar el funcionament de la nostra comunitat. Pot manifestar-se a partir d'una carència o problemàtica concreta, o simplement com una manera d'entendre, des dels valors que parlàvem, de com no haurien o si haurien de funcionar les coses...

Des d'aquest punt, la següent passa d'una entitat és reconèixer i apropar-se a qui comparteix inquietuds i al mateix temps, està disposat a aportar el seu granet d'arena per engegar un projecte col·lectiu. Aquesta conscienciació és la que empeny a passar a l'acció i a implicar-se com individu.

És llavors la implicació i la participació la que dóna forma i continuïtat a l'acció que es vol desenvolupar. Una dinàmica de trobar-se, dialogar, opinar, consensuar... tant entre aquelles persones que porten "la veu cantant" com amb aquelles que sempre hi són en el moment que s'ha de posar-se a fer feina. De tot n'hi ha d'haver, ha de caber tothom que comparteixi un mateix objectiu i un mateix sentir. Després, ve el repartiment de la feina, el difícil equilibri entre les possibilitats i disponibilitats de cada un i, que tot i això, tothom tenguí el seu lloc. És un grup que vol integrar, sumar, perquè en la mesura que sigui sòlida la seva organització, més força i possibilitats tindrà per complir amb les pròpies fites. La coordinació, la comunicació, l'ús de les noves tecnologies de comunicació, la presa de decisions, les estratègies a seguir...

Tota aquest ritme té, a més a més, una característica especial. I és que parteix d'una actitud voluntària i desinteressada. Casi ningú rep un benefici material o econòmic, donat que l'origen i la fi de les entitats és el treball conjunt per a un a causa col·lectiva.

L'altre nivell de funcionament de les entitats és l'extern. És a dir, anar a tocar portes, establir contacte i diàleg amb les administracions, amb el sector privat, amb altres formacions del teixit associatiu, amb individualitats...Imprescindible aquesta connexió per construir ponts i aliances. Trobar recolzaments perquè tant els afectats o beneficiaris del treball de les entitats, no són les pròpies entitats. Parlem d'un treball de base, que surt del coneixement de la realitat que els ocupa,

que planteja alternatives i noves propostes, que poden ser solucions profitoses per a tots i totes.

Per això resulta fonamental l'ajuda a l'hora buscar recursos. Per donar continuïtat a la feina, per tenir capacitat d'influència i arribar a totes les persones que s'identifiquin o se'n puguin beneficiar. En molts casos, les entitats són les úniques que vetllen i són portaveus de determinats interessos de la ciutadania.

Ja per acabar, recalcar que són moltes les habilitats que fan falta per posar en marxa i mantenir una entitat sense ànim de lucre. Molt el que s'ha d'aprendre pel camí i molta la feina i els resultats que han demostrat aconseguir fins ara les entitats de l'illa.

Cal donar-les el lloc que correspon, contribueixen a organitzar la nostra societat tal i com la volem, sempre des del diàleg i el respecte.

De fet, un dels ingredients casi màgics i poc habituals a dia d'avui són la il·lusió i la ferma convicció que poden incidir, influir i millorar la societat de la que formen part. De fet, cada "èxit" és una injecció de força que alimenta seguir amb la pròpia causa. Així com la recompensa que suposa sentir-se part del moment vital i històric que ens toca viure.

Tots els elements de funcionament anomenats, ens resulten autèntics mecanismes de representació i defensa dels interessos i necessitats de la nostra societat? No és hora de reconèixer que el procés democràtic no té cap sentit sense experiències locals d'aquest tipus? Estem-hi més atents en un temps on les fórmules establertes de representació democràtica estan més que desfasades.

Aina Tejero